

Cultura

CARLES MASCORT HA RECUPERAT 19 PECES DE L'ARQUETA DE BANYOLES REPARTIDES ENTRE HOLANDA I EL REGNE UNIT

“Per recuperar les peces he fet 21 viatges a Holanda”

“No puc dir el que ha cobrat Dinjens per les peces de l'arqueta de Banyoles perquè hi ha un compromís de confidencialitat que, a més, podria beneficiar futures negociacions”

“Els seus delictes han prescrit i ja no podem fer res en contra d'ell”

16/10/10 02:00 - GIRONA - [XAVIER CASTILLÓN](#)

Carles Mascort és l'advocat gironí que ha aconseguit recuperar bona part de les peces de l'arqueta de Banyoles. Ara continua la recerca de les set estatuetes perdudes.

Acaba aquí una llarga història o, si més no, el capítol més important, que ha durat 30 anys.

El robatori es va perpetrar el 1980 i el 1997 es van localitzar a Londres dues figures que estaven a punt de ser subhastades a Sotheby's. Es va paraitzar la subhasta i a partir d'aquell moment el govern estatal va intentar recuperar per diferents mitjans tant aquestes dues figures com les disset que, a través d'aquest fil localitzat a Londres, es van trobar en mans de la senyora Johanna Dinjens, a Holanda. Després de diversos tractes amb ella, van sorgir algunes complicacions que feien inviable cap acord perquè tornés les peces. Vuit anys després, Dinjens va manifestar que no volia tenir cap més tracte amb el govern espanyol ni amb ningú que no fos el Bisbat de Girona, com a propietari de les peces. A principis del 2005, en vista de la sol·licitud que feia aquesta senyora i veient que era l'última oportunitat que hi havia per recuperar les peces, el Bisbat em va encarregar que m'ocupés de la negociació en nom seu.

Per tant, ha estat una negociació de sis anys?

Sí, però repartida en tres etapes. La primera etapa comença el febrer del 2005 i durant la qual vaig haver de fer molts viatges a Holanda per iniciar els tràmits i els processos de negociació. Aquesta primera etapa va acabar l'octubre del mateix any 2005, havent pogut recuperar 16 de les 19 peces: 15 estatuetes més un relleu lateral, que vaig anar portant cap aquí en diferents viatges i per molts mitjans, alguns molt peculiars. A Dinjens ja només li quedava un relleu lateral i també teníem pendents les dues peces comissades a Sotheby's. Van passar dos anys durant els quals van sorgir algunes qüestions que feien difícils el tancament de la negociació, i a partir del setembre del 2007 es van accelerar els passos i dos mesos després vaig poder recuperar les dues peces de Sotheby's. La tercera i definitiva etapa va tenir lloc l'octubre del 2009, quan en una remoguda final del tema es va poder aconseguir l'altre relleu lateral que encara tenia la senyora Dinjens. En aquell moment, va acabar la recuperació de les 19 peces que teníem localitzades de l'arqueta. I ara estem en un altre procés, que d'una banda inclou una restauració acurada i digna de l'arqueta i, de l'altra, el seguiment de més línies que estic portant a terme per intentar esbrinar on es troben les set peces que falten per recuperar.

Creu que es podran recuperar les set figures que falten?

Jo crec que sí; es podran recuperar, si no totes, una part. Però ara mateix és més una sensació que no pas una certesa.

Sabeu on són?

No, però per les línies de recerca que estic seguint crec que ho podrem saber i que algun dia es podran tornar a Banyoles.

Tal com ho explica, sembla una feina gairebé detectivesca.

Gairebé [riu]. He hagut de fer 21 viatges a Holanda, de moment. He estat a Bèlgica, a Anglaterra...

Per què Dinjens es va quedar el relleu lateral, un cop havia lliurat les altres peces?

Era, sobretot, una qüestió personal seva, relacionada en part amb temes burocràtics. Però no és que hi hagués cap problema o malafiança entre nosaltres. Crec que, des del primer moment, vaig aconseguir tenir una bona relació amb ella.

La negociació amb ella ha estat bàsicament econòmica?

Ha estat econòmica, evidentment, però anava més enllà, perquè si hagués estat només una qüestió de diners, les peces ja haurien tornat el 1997. En aquell moment les possibilitats econòmiques per recuperar-les ja hi eren i aquesta via ja es va provar per part del govern espanyol, però no va tenir resultats i, a més, van encallar la negociació, perquè no es va aconseguir sintonitzar amb Dinjens, potser perquè es va utilitzar amb ella un llenguatge massa administratiu. Havíem d'aconseguir que tothom se sentís còmode i segur en la negociació.

Mascort amb una de les peces recuperades Foto: R.E.

Canals relacionats

Canal: Entrevistes

Notícies de ...

[Banyoles](#)

Quants diners ha rebut? S'ha parlat de mig milió d'euros.

No ho puc dir, perquè hi ha un compromís de confidencialitat que s'ha de mantenir, fins i tot perquè això ens donarà una imatge de seriositat a l'hora de negociar amb altres persones per recuperar les altres 7 peces.

D'on va treure ella les peces?

Ella diu que les va comprar al mercat legal d'antiguitats i que no en coneixia l'origen. Fins i tot a Sotheby's pensaven que les dues peces que tenien eren d'escola flamenca, fins que van ser identificades per la historiadora de l'art Francesca Españaol.

Com es veurà ara l'arqueta?

L'arqueta estava formada per 28 peces: dos relleus laterals, dues figures centrals i 24 estatuetes, a més d'un pinacle, la creu i altres elements decoratius secundaris. Ara hi ha 17 estatuetes i en falten 7, de les quals 6 són del mateix costat, que ara sembla molt més despullat que l'altre, en el qual només falta una estatueta.

I què passa amb René Alphonse Van Den Berghe, Erik el Belga, el lladre de l'arqueta?

Els delictes han prescrit i no es pot actuar legalment contra ell, que ara viu a Andalusia. És lamentable que a Cuéllar (Granada) li hagin dedicat una sala municipal d'exposicions perquè és un bon copista d'obres d'art i va donar 18 quadres a l'Ajuntament. Però cal recordar que, a més de l'arqueta, va saquejar moltes esglésies i obres úniques al món, repartides per tot l'Estat, inclosa una cadira romànica a Roda d'Isàvena (Ribagorça), que va arribar a serrar per vendre-la a trossos. I a sobre va justificar les seves accions, en un reportatge de TVE, dient que si ell no ho hagués robat, tot això s'hauria acabat venent.

Mascort

ja havia treballat abans per al Bisbat de Girona, que el va triar en aquest cas per la seva experiència en negociacions complexes. Coneix prou bé el mercat de l'art, ja que és fill de la família Mascort que dirigeix la galeria El Claustre. Vol recuperar, sobretot, la figura de sant Miquel: és el sant del seu pare i el seu fill.

Darrera actualització (Dissabte, 16 d'octubre del 2010 02:00)

Publicat a

[El Punt Comarques Gironines](#) 16-10-2010 Pàgina 2